

Breinholt: I Henhold til de mange Anthyndinger, der næsten fra alle Sider ere fremkomne om Unskeligheden af denne Sags Behandling i Udvalg, skal jeg tillade mig at foreslaa Thinget, at dette Lovforslag henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Da Ingen ønskede at udtale sig om dette Forslag eller at fremsætte noget andet, gik man til Afstemning, hvorved Forslaget

vedtoges enstemmig med 44 St.

Formanden: Stjondt Tiden nok er noget fremrykket, antager jeg dog, at vi kunne komme til Ende med den sidste Sag paa Dagsordenen, især naar man erindrer, hvad der har været Anledning til at henstille ved flere Veiligheder, at ved Sagers første Behandling er det efter Forretningsordenen Sagen i dens Almindelighed og de ledende Grundsætninger deri, hvorom det gjælder, men ikke just om Enkeltheder.

Man gik de rester til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Hundeafgiften i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne samt om Straf og Erstatning for Skade, forarsaget af Hunde.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2600 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Mhlefeldt-Laurvig: Jeg skal tillade mig kortelig at anbefale nærværende Lovforslag og give det min fulde Anerkjendelse og kun ganske lidt komme ind paa de enkelte Paragrafer, idet der ikke er nogle Enkeltheder, jeg vil omtale. Det forekommer mig særdeles heldigt, at der er givet nogen mere Frihed for Kommunalbestyrelserne, saa at de indenfor visse Grændser nogenlunde selv kunne bestemme, hvilke Afgifter der skal tages, ligesom det ogsaa forekommer mig særdeles praktisk, at der er foreslaaet større Afgift for store Hunde end for smaa Hunde, thi enten man anser det for en Luxusafgift eller en Afgift, der skal ydes paa Grund af den Skade, Hundene forarsage, er jeg ikke i Tvivl om, at der maa betales mere for en stor Hund end for en lille, idet en stor Hund er en større Luxus end en lille, og en

stor Hund stader mere end en lille. Dernæst anser jeg det ogsaa for meget praktisk, at det overlades til Politiet at afgjøre, om en Hund skal anses for stor eller lille, men jeg kan ikke undlade at bemærke, at det forekommer mig at være en noget vag Bestemmelse, naar der tales om Hunde af Størrelse som en almindelig Hønsehund. Hvad skal der forstås ved en almindelig Hønsehund? Jeg tror, at man i Reglen pleier at regne en almindelig Hønsehund, en saadan, der bruges til Jagthund, blandt de store Hunde. Jeg vilde helst ønske, at Hønsehunde skulle regnes blandt de store, men jeg skal for Resten ikke have Noget imod Bestemmelsen. Da et lignende Lovforslag blev behandlet i dette høie Thing, huster jeg, at et æret Medlem foreslog, at Afgiften skulde svares efter Vægt. Jeg nægter ikke, at jeg fandt det praktisk i flere Henseender, men efter nærmere at have tænkt derover, kan jeg dog ikke gaa ind derpaa, thi det Uheldige og Generende ved Hundene er dog, at de ere store, ikke at de ere tykke. En stor Hund, som er tynd, kan være meget generende paa Kjøbenhavns Gader, medens en mindre, men tyk Hund, der ruller flegmatisk ned ad Gaden, maatte ikke generer. Jeg skal derfor holde paa den Bestemmelse, at Politiet afgjør, om en Hund er stor eller lille. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de første Paragrafer af Lovforslaget, men kun bemærke, at jeg føler mig særlig tiltalt af § 4, især fordi denne Paragraf ogsaa kommer til at gjælde for Landets Vedkommende, da det er utvivlsomt, at man paa Landet meget mere generes af Hundene end i Byerne. Jeg mindes, at jeg i sin Tid har læst i en Naturhistorie, at det er et Særkjende for visse Racer af Hunde eller maatte for dem alle, at de have en uimodstaelig Tilbøielighed til at fare løs paa og gjo ad Gjenstande, der bevæge sig forbi dem. Jeg har nu al Respekt for Videnskaben, og jeg tror ogsaa efter den Erfaring, jeg selv har gjort, at denne Sætning er rigtig, men lige saa sikkert er det, at det er en Videnskab, der lader sig dæmpe. Enhver, der er bekjendt med Hundene paa Landet og med Hundene i Kjøbenhavn vil vide, at de kjøbenhavnske Hunde ikke falde paa saaledes som Hundene paa Landet at fare efter enhver Gjenstand, der bevæger sig forbi dem. Jeg tør ikke sige, om det er, fordi de have faaet mere urbane Manerer, eller om de have opgivet denne Sport som umulig, idet de maatte mene, at de ikke kunne overkomme at fare løs paa enhver Gjenstand, der møder dem i Kjøbenhavn, men Faktum er, at de gjo ikke, og derfor tror jeg, at det vil være